

[Søren P. Larsen.]

af hele dette Problem — er det mig ikke muligt at se, at der i Loven af 15. December 1934 findes Bestemmelser, der gør det paa krævet at ændre Arbejdsløshedslovens § 31. Naar jeg tager det Cirkulære, den højtærede Socialminister udstedte den 22. December 1934, hvor Vilkaarene for Arbejdet er summeret op med Henblik paa den Refusion, som Kommunerne kan faa paa de Arbejder, der sættes i Gang, ser jeg, at med Hensyn til Arbejdstiden fastsættes det saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigere for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved dette Arbejde end at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig skal være af Interesse for dem at finde Beskæftigelse ved *andet* Arbejde. Jeg maa sige, at naar jeg ganske nøgternt læser Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5, der lyder saaledes:

„Vilkaarene skal ved Nødhjælpsarbejder fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved *andet* Arbejde“.

saa er det jo præcis det samme, og det er nu min Opfattelse, at der ikke med Henblik paa Loven om Tilskud til mellemkommunal Refusion ved visse Arbejder er nogen tvungende Nødvendighed for at gennemføre Lovændringer.

Det er jo lidt trist, synes jeg, at man skal være nødt til at sige dette, for hidtil har det dog været saadan, at hvis man fik et Lovforslag fra Regeringen, kunde man altid stole helt og fuldt paa, at Bemærkningerne og de Motiver, der bar Lovforslaget, var sagligt begrundede, og jeg kan ikke se, at der i Loven af 15. December 1934 findes den saglige Begrundelse, som man nu i Bemærkningerne til dette Lovforslag vil give det Udseende af. Jeg beklager, hvis dette ikke modbevises i Udvalget, fordi det viser, at man bliver nødt til at tage lidt forsigtigt paa Motiverne til Lovforslaget, for jeg kan med den bedste Vilje ikke se, at den Begrundelse, som skulde bære Kravet om Ændringen, stemmer med de virkelige Forhold, men vi kan jo se nærmere paa det og de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget.

Vi har jo i sin Tid sat Tilskuddet til 20 pCt. til disse Arbejder, saa ændrede vi det til 30 pCt., og nu foreslaar man det forøget til 40 pCt. Hvis det nu viser sig, at Nødhjælpsarbejderne heller ikke kan

komme i Gang nu, vil man saa gaa videre med Tilskudsprocentens stadige Forhøjelse? Meget ivrig efter at komme til at ændre paa dette Omraade er jeg ikke. Der er andre Afsnit i Arbejdsløshedsloven, som jeg hellere vilde være med til at stille Ændringer til, hvis man vil bryde den, jeg kan næsten sige, fredelige Tilstand, der har været om Arbejdsløshedslovgivningen her i Rigsdagen i den senere Tid. Jeg ser imidlertid saadan paa det, at hvis man i Udvalgene vil være i Stand til at fremkomme med saglige Oplysninger, som viser Nødvendigheden af Ændringen, maa vi naturligvis i dette som i andre Forhold høre paa disse Argumenter og vurdere dem i Forhold til den Værdi, man vil tillægge dem for at naa det Formaal at skaffe øget Beskæftigelse.

Det forekommer mig, at der i det andet Lovforslag, som Regeringen har fremsat, og som vi behandler i Udvalget i denne Tid, er Spørgsmaal, som tangerer dette. Nu ved jeg jo nok, at det er rigtigt, at man koger Mad i mange Gryder, naar der er et stort Forbrug, men jeg tror dog alligevel, at det vilde have sin Betydning, om man kunde samle Kogningen lidt, for det bliver jo efterhaanden lidt besværligt at holde rede paa alle disse mange Enkeltheder. Hvis det her foreliggende var blevet knebet sammen med det store Hovedforslag, som Regeringen har fremsat angaaende Beskæftigelse, vilde jeg næsten have anset det for bedre, fordi man saa havde haft mere Samling paa det, end naar der er saa mange forskelligartede Smaaforslag. Men, som sagt, vi vil se paa Forslaget og høre paa de Argumenter, der føres frem, og jeg anbefaler det herved til velvillig Behandling.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører i denne Sag paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans og Partiets Vegne gøre et Par Bemærkninger til Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder, Ændring i Arbejdsløshedslovens § 31.

Nødhjælpsarbejderne, saaledes som vi har dem i Dag, blev indført ved Arbejdsløshedsloven og det store Forlig omkring Arbejdsløshedsloven i December 1921, den første Arbejdsløshedslov, som det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister gennemførte. Alle, der dengang havde noget med Arbejdet i Tingene at gøre, ved, at det holdt meget haardt, og der var jo ogsaa paa dette Omraade som i øvrigt paa Skalaens Omraade betydelige Vanskeligheder at overvinde, men de blev altsaa overvundet i 1921. Betragtningen angaa-